

บทคัดย่อ

การวิจัยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาประเภทของการประยุกต์ใช้ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงที่เหมาะสม รวมถึงวิธีการหรือกระบวนการในการส่งเสริมและยกระดับการประยุกต์ใช้ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของ อปท. ในภาคเหนือให้เพิ่มสูงขึ้นจากเข้าข่าย เป็นเข้าใจ และเข้าถึงความเป็นเศรษฐกิจพอเพียงที่สมบูรณ์ แบบ โดยใช้การวิจัยเชิงคุณภาพเป็นหลัก และวิจัยเชิงปริมาณเป็นส่วนสนับสนุน ตัวอย่างคือ อปท. ที่มีความสนใจเข้าร่วมงานวิจัย 4 จังหวัด ได้แก่ จังหวัดเชียงใหม่ จังหวัดลำพูน จังหวัดพิจิตร และจังหวัดอุดรธานี รวมทั้งสิ้น 49 อปท. วิธีการวิจัยเริ่มจากการวิเคราะห์ความเป็นเศรษฐกิจพอเพียงของ อปท. ตั้งแต่ ระดับไม่ เข้าข่าย เข้าข่าย เข้าใจ และเข้าถึงความเป็นเศรษฐกิจพอเพียงของ อปท. ด้วยค่าเฉลี่ย ค่าร้อยละ และค่า เบี่ยงเบนมาตรฐาน ร่วมกับการวิเคราะห์ประสิทธิภาพการให้บริการสาธารณะ ตามแบบจำลอง Data Envelopment Analysis (DEA) โดยใช้วิธี Output-orientation (Maximize output) โดยที่การคำนวณใช้ข้อ สมมติ Variable returns to scale (VRS) จากนั้นทำการวิเคราะห์ประสิทธิภาพการให้บริการสาธารณะกับ ระดับความเป็นเศรษฐกิจพอเพียงของ อปท. ทั้ง 7 ด้าน ได้แก่ 1) การบริหารจัดการองค์กร 2) การเกษตร 3) ธุรกิจชุมชน 4) สุขภาพ อนามัย และสิ่งแวดล้อม 5) สังคม และวัฒนธรรม 6) ทรัพยากรชุมชน และ 7) การทำ แผนพัฒนาชุมชนแบบมีส่วนร่วมเพื่อความสุขและประโยชน์สุขของชุมชน ผลการวิจัย พบว่ามี อปท. ที่ไม่ เข้าข่ายความเป็นเศรษฐกิจพอเพียงจำนวน 7 แห่ง อปท. เข้าข่ายจำนวน 22 แห่ง อปท. ที่เข้าใจจำนวน 19 แห่ง และอปท. เข้าถึงจำนวน 1 แห่ง คือองค์การบริหารส่วนตำบลคอรุม จังหวัดอุดรธานี ผลการวิเคราะห์ ประสิทธิภาพในการให้บริการสาธารณะในภาพรวม พบว่าเทศบาลมีค่าประสิทธิภาพในการให้บริการ สาธารณะสูงกว่าอบต. ทั้งนี้เนื่องจากการให้บริการที่หลากหลายและได้รับเงินอุดหนุนที่มากกว่า และมี รูปแบบการบริหารที่คล่องตัวกว่า ผลการเปรียบเทียบประสิทธิภาพการให้บริการสาธารณะกับระดับความ เป็นเศรษฐกิจพอเพียงของ อปท. พบว่า เป็นไปในทิศทางเดียวกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความ เชื่อมั่นร้อยละ 99.99 แนวทางในการยกระดับความเป็นเศรษฐกิจพอเพียงของ อปท. ให้สูงขึ้นควรเริ่มจาก การบริหารจัดการองค์กรเป็นลำดับแรก จากนั้นทำการวางแผนพัฒนาชุมชนแบบมีส่วนร่วมเพื่อความสุข และประโยชน์สุขของประชาชนตามบริบทด้านสังคมและวัฒนธรรมเป็นสำคัญ ส่วนด้านบริการสาธารณะ อื่น ๆ ต้องมีกลยุทธ์หรือวิธีการนำไปประยุกต์ใช้ให้เพิ่มขึ้น ซึ่งทำได้ดีมากในด้านเกษตรกรรม แต่ทำได้น้อย มากในด้านธุรกิจชุมชน สุขภาพ อนามัย และสิ่งแวดล้อม รวมถึงด้านทรัพยากรชุมชน

Abstract

This research aims to study the application of appropriated Sufficiency Economy (SE) of local administrative organizations (LAOs). In addition, the study methods to improve efficiency of the level of SE from not practicing SE to treat of partial practice to comprehension and inspiration level accordingly. Mixed method is focused in this research. There are 49 samples of LAOs from Chiangmai, Lumphun, Uttaradit, and Phitsanuloke provinces. The results show that level of organizational development in the direction of Sufficiency Economy from partial practice comprehension and inspiration level by using mean percentage and standard deviation analysis. A non-parametric framework approach using Data Envelopment Analysis (DEA) (Subjected to Output-orientation and Variable returns to scale) is applied to evaluate the public services efficiency scores. In assessing output, measures are focused on 7 public services (administration and basic infrastructure, agriculture, business community, health and environment, social and culture, community resources and participatory community development plan). The results show that 7 LAOs are at the level of not practicing SE, However, there are 22 and 19 LAOs are classifical at the level of partial practice and comprehension, respectively. Only 1 LAO in Uttaradit is at the level of inspiration. The results of evaluation of the public services efficiency scores show that the public services efficiency scores of municipality are higher than treat of of sub-district administration organizations because municipalities have more verities budget and more flexibility. The comparative of public services efficiency scores reveal that level of organizational development in the direction of SE serves as a means for an LAO to increase productivity by attaining higher levels of technical efficiency through improving the level of SE from partial practice comprehension and inspiration level accordingly with a p -value of 0.001. This research suggests that LAOs can increase the level of SE through the improvement of their administration in the direction of SE followed by improvement of their community development plan through people participation together with social and culture. Such practice will help to improve the levels in practicing Sufficiency Economy of the LAOs to those of comprehension and inspiration, respectively. Furthermore, there can be the best practice LAOs in agriculture, but not in promoting business enterprises, health and environment and community resources.